

L'EUCARISTIA, FONT I CIMAL DE LA VIDA CRISTIANA

per GRISELDA COS I BOADA

Cap a la Pasqua de l'any 55 sant Pau recordava als cristians de Corint la tradició que ell havia rebut del Senyor dient que «la nit que havia de ser entregat, Jesús prengué el pa i dient l'acció de gràcies el partí i digué: "Això és el meu cos, ofert per vosaltres"».

L'explicitació cronològica de «la nit que havia de ser entregat» és una dada altament teològica, ja que afirma que l'Eucaristia naixia lligada al fet històric de la mort de Crist. I dient tot seguit: «Feu-ho per celebrar el meu memorial» fa d'aquest manament no només l'actualització sagrada d'aquell moment històric, sinó també que el pa i el vi esdevenen signe de la presència real de Jesús.

Per això la celebració eucarística no és només opcional, sinó que és font i cimal de la vida cristiana.

L'Eucaristia és un matís nou de l'Encarnació i de l'Abaixament de Jesús. Misteri que s'actualitza «cada vegada que mengem aquest pa i bevem aquest calze» i ens fa participar, encara avui, d'allò que Jesús visqué aquella nit i és l'acompliment de les seves darreres paraules: «Jo seré amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi del món».

Avui posem els ulls, d'una manera especial, en aquell do d'amor que Jesús ens va deixar el dia abans de la seva mort, allà al cenacle. Aquest do és ell mateix, fet per sempre el nostre aliment. I seure a taula amb Jesús és, certament, viure la més gran plenitud del nostre ser Església.

Les paraules de l'Evangeli de Lluc on avui hem llegit que Jesús digué als seus deixebles: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos» han de formar part de l'essència cristiana. En una societat que camina vers desigualtats inhumanes, el poble de Déu, l'Església, ha de mantenir viva i activa la solidaritat fraterna.

La taula de l'Eucaristia, sí, és alhora festa i compromís. Per això la celebració del Corpus ha de ser viscuda amb el mateix esperit d'amor amb que el Senyor va entregar el seu Cos i la seva Sang a la creu per nosaltres.